

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ในยุคของข้อมูลข่าวสาร การสื่อข่าว ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อความเคลื่อนไหวในสังคมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และการดำเนินชีวิตของคนในทุกระดับ ดังนั้นหากผู้คนปิดหูปิดตาไม่ยอมรับทราบข้อมูลข่าวสารใดๆ ก็จะจัดเป็นคน “ตกข่าว” และอยู่ห่างไกลสังคม สิทธิพิชย์ ชันสุวรรณ (2539) ให้นิยามคำว่า “ข่าว” ไว้ว่า ข่าวคือการรายงานเหตุการณ์ หรือข้อเท็จจริงที่สื่อมวลชนได้พิจารณาเลือกสรรว่าข้อเท็จจริงใดควรเป็นข่าว ข้อเท็จจริงใดไม่ควรเป็นข่าว ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ ภูษณ ปริย์มานิช (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ธนาพล อิวสกุล, 2544, หน้า 1) ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาการเมืองที่กล่าวว่า สมัยที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีโอกาสพบและพูดคุยกับนักข่าวทุกวันด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี มีเหตุการณ์ที่ไม่ใช่ความลับของทางราชการ หรือเรื่องที่ไม่เหมาะสมจะพูด ก็จะเล่าข้อมูลพื้นฐานของแต่ละเรื่องให้นักข่าวฟังอยู่เป็นประจำ แต่ก็มีน้อยครั้งนักที่จะเห็นข้อมูลพื้นฐานเหล่านั้นปรากฏเป็นข่าวเต็ม ๆ อย่างที่ตั้งใจ ส่วนใหญ่กลายเป็นว่า “บางประโยค” “บางคำพูด” ที่เป็นเรื่องปลุกย่อย เรื่องประกอบ หรือเรื่องที่ไม่มีความสำคัญอะไรกับ “สาร” ที่ต้องการ “สื่อ” กลับปรากฏเป็นข่าว และหลายครั้งที่กลายเป็น “ข่าวใหญ่” ดังนั้นข่าวที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์จึงเป็นมุมมองของการตีความของสื่อมวลชนว่า “อะไร” ควร “เป็นข่าว”

นอกจากสื่อมวลชนเป็นผู้เลือกข้อเท็จจริงบางด้านมาทำข่าวแล้ว สื่อมวลชนยังเป็นผู้เลือกวิธีการนำเสนอข่าว ด้วยการใช้ภาษาทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง และสร้างสีสันให้กับข่าว เพื่อส่งผ่านข้อมูลที่เป็นความจริงในเชิงบวกหรือความจริงในเชิงลบ ซึ่งภาษาที่สื่อมวลชนนำมาใช้สร้างความหมายให้กับข่าว ก่อให้เกิดผลต่อการรับรู้และการตีความของผู้รับสาร เนื่องจากสื่อมวลชนมีกลวิธีในการเลือกให้นำหน้ากับคำบางคำในทิศทางที่สอดคล้องกับความรู้สึกรู้สึก หรือมุมมองที่ผู้สื่อข่าวมีต่อข่าวนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนมิได้เสนอความเป็นจริงทั้งหมดของข่าว แต่เลือกเสนอภาพแทน (Representation) ของความจริงบางด้าน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ยกตัวอย่างเช่น การรายงานข่าวของ The Canadian Broadcasting Corporation (CBC) (McGregor, 2003) เกี่ยวกับเหตุการณ์นักเรียนก่อความไม่สงบในโรงเรียน “Nova Scotia Schools” ในหัวข้อ “Teachers Facing Fists, Threats.” CBC มีวิธีการนำเสนอสถิติการก่อความรุนแรงเพื่อทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่างกัน 2 วิธี กล่าวคือ ใช้ตัวเลขแสดงจำนวนของเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจริง และ

ใช้คำร้อยละในการรายงานเหตุการณ์ความรุนแรง แทนการแสดงด้วยค่าตัวเลขจริง พบว่า เหตุการณ์ที่แสดงด้วยค่าตัวเลขจริงเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง และก่อปัญหาด้านสวัสดิภาพของครู และนักเรียนในโรงเรียนจำนวนมาก โดยตัวเลขแสดงให้เห็นว่า มีครูจำนวน 94 คน ที่ถูกนักเรียนทำร้ายด้วยการชกต่อย ครู 59 คน ถูกนักเรียนเตะ ครู 116 คน ถูกนักเรียนขบไล่ และครู 26 คน ถูกทำร้ายด้วยอาวุธ ในทางตรงกันข้ามหากใช้คำร้อยละในการรายงานเหตุการณ์ครั้งนี้ จะพบว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ยังไม่จัดว่ารุนแรงเพราะ มีครูเพียง 15% ถูกนักเรียนชกต่อย 9.8% ถูกเตะ 19% ถูกขบไล่ และ 4% ถูกทำร้ายด้วยอาวุธ

จากวิธีการนำเสนอข่าวข้างต้นมีผลทำให้ ข่าวที่ผู้รับสารได้รับไม่ใช่ความจริงที่บริสุทธิ์ (Virtual Reality) เนื่องจากได้ผ่านกระบวนการปรุงแต่งจากสื่อมวลชน ด้วยการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อสร้างภาพแทนความจริง

ดังที่ Fairclough (1995, pp. 103-104) กล่าวไว้ว่า การนำเสนอเหตุการณ์ของสื่อมวลชน มิได้เป็นเพียงการสะท้อนภาพความจริง เหมือนภาพที่ปรากฏอยู่ในกระจกเงา หากแต่เป็นการสร้างภาพความจริงตามความสนใจ และวัตถุประสงค์ของสื่อ จากสภาพแวดล้อมในสังคม

A basic assumption is that media texts do not merely 'mirror realities' as is sometimes naively assumed; they constitute versions of reality in ways which depend on the social positions and interests and objective of those who produce them. (Fairclough, 1995).

จากแนวคิดที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการบริโภคข้อมูลข่าวสาร ผู้บริโภคข่าวควรมีความรู้ และวิจารณญาณในการคิดไตร่ตรอง และตีความข้อมูลที่ได้ เพื่อมิให้ตกเป็นเหยื่อของสื่อมวลชน เนื่องจากภาษามีได้มีหน้าที่เพียงสื่อความหมายเท่านั้น แต่ภาษายังทำหน้าที่สร้างความหมายเชิงลึกให้กับข่าว (อดิสา วงศ์ลักษณ์พันธ์, 2542) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ มักมีลักษณะเฉพาะของภาษาที่แตกต่างไปจากภาษามาตรฐาน ดังที่ ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522) กล่าวว่า ลักษณะภาษาที่ใช้ในหนังสือพิมพ์มีความกระชับ กะทัดรัด สะดุดตา และลักษณะของประโยคมักจะเบี่ยงเบนไปจากประโยคมาตรฐาน กล่าวคือ มีการละประธานของประโยค ละตัวเชื่อมประโยค รวมทั้งการเลือกใช้ถ้อยคำแปลก ๆ เพื่อดึงความสนใจของผู้อ่าน

หนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่ใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และได้รับความนิยมจากประชาชน เพราะนอกจากกลวิธีทางภาษาแล้ว หนังสือพิมพ์ยังนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย ทั้งในเรื่องของสาระความรู้ ความบันเทิง และข่าว ทั้งที่เป็นข่าวหนัก (Hard News) เช่น ข่าวการศึกษา ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง และที่เป็นข่าวเบา (Soft News) เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ข่าวบันเทิง (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537) ข่าวที่นำมาเสนอให้ขึ้นเป็นข่าวหน้าหนึ่ง ในหนังสือพิมพ์เหล่านี้จะถูกคัดเลือกจากมุมมองของผู้สื่อข่าว

หรือจากบรรณาธิการข่าว เพื่อกระตุ้นความสนใจ และเร้าอารมณ์คนอ่าน ข่าวที่มักได้รับคัดเลือกขึ้นเป็นข่าวหน้าหนึ่งก็คือ ข่าวการเมือง (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ, 2545, หน้า 63)

ข่าวการเมืองปรากฏอยู่บนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ทั้งนี้เพราะการเมืองซึ่งแสดงภาพลักษณ์ของประเทศ และเสถียรภาพของรัฐบาล มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ในเรื่องผลประโยชน์ของประชาชน ผลการบริหารงานของรัฐบาล ผลการทำงานของฝ่ายค้าน นโยบายการบริหารประเทศ และเรื่องราวของบุคคลสำคัญในแวดวงการเมือง ดังนั้นข่าวการเมืองจึงจัดเป็นข่าวสำคัญและเป็นที่น่าสนใจของบุคคลทั่วไป

นอกเหนือจากเนื้อหาของข่าวการเมืองที่สามารถดึงความสนใจของผู้บริโภคข่าวแล้ว กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างภาพในข่าวการเมือง โดยเฉพาะในส่วนของพาดหัวข่าว และบทนำ นับว่ามีความน่าสนใจ ควรแก่การนำมาศึกษาวิเคราะห์ ยกตัวอย่างเช่น การใช้สำนวน หรือคำที่สามารถสร้างมุมมองให้กับผู้อ่าน การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อเน้นการกระทำ หรือคำพูดของบุคคลในข่าว ซึ่งถือเป็นสิ่งที่จะช่วยสร้างสีสัน และกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากติดตามข่าว

กลวิธีการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ดังที่กล่าวมา เป็นลักษณะการใช้ “คำสร้างภาพ” เพื่อสร้างภาพแทนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เป็นการทำให้ข่าวเกิดความน่าสนใจ สะดุดตา และสร้างภาพพจน์ใจให้กับผู้อ่าน ด้วยการใช้อ้อยคำลักษณะต่างๆ ดังนั้นนักหนังสือพิมพ์จึงเขียนพาดหัวข่าวด้วย “ภาษาปาก” มากกว่า “ภาษามาตรฐาน” โดยการนำจุดสำคัญของเรื่องมาเป็นจุดเร้าความสนใจ กระตุ้นหันเหอารมณ์ให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์มองเห็นภาพจากการอ่านข้อความพาดหัวข่าว (บุญเลิศ ช้างใหญ่, 2545)

ยกตัวอย่างการใช้กลวิธีทางภาษาในการเขียน พาดหัวข่าว และบทนำ ในหนังสือพิมพ์ The Nation ฉบับวันอังคารที่ 18 พฤศจิกายน 2003

Headline

Bad omen for Democrats?

Lead

The Democrat Party's symbol, a one-tonne statue of Mae Phra Thoranee (the Goddess of the Earth), was dropped while being removed from the party's compound yesterday, quickly prompting party executives to dismiss any portend of bad luck.

ภาพที่ 1 ตัวอย่างการใช้กลวิธีทางภาษาในการเขียน พาดหัวข่าวและบทนำ

จากตัวอย่างพบว่า The Nation ใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลายในการนำเสนอข่าว กล่าวคือ นำกลวิธีทางภาษาที่เรียกว่า “ภาษาปาก” มาใช้เขียนพาดหัวข่าว (Headline) ตามรูปแบบการเขียนข่าวซึ่งแตกต่างจากรูปแบบการเขียนตามโครงสร้างในภาษามาตรฐาน มีการนำนามวลี (Noun Phrase) และ เครื่องหมายคำถาม (Question Mark) มาสร้างมูมมอ และกระตุ้นความสนใจให้ผู้อ่านอยากติดตามข่าว “Bad Omen for Democrats?” ส่วนในการนำเสนอบทนำ (Lead) ซึ่งเป็นบทสรุปของข่าว พบว่ามีการใช้โครงสร้างประโยค Passive Voice “The Democrat Party’s symbol, a one-tonne statue of Mae Phra Thoranee (The Goddess of the Earth), was dropped while being removed ...” เพื่อเน้นผู้ถูกกระทำ และใช้ Present Participle “..., quickly prompting party ...” เพื่อเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ในการสร้างสีสันให้กับข่าว ผู้สื่อข่าวได้ใช้ส่วนขยาย “...A One-Tonne Statue of Mae Phra Thoranee (the Goddess of the Earth),...” เพื่อสร้างให้เห็นภาพของแม่พระธรณี ที่มีน้ำหนักถึงหนึ่งตัน ได้ร่วงตกลงมา ตามความเชื่อของคนทั่วไปเหตุการณ์นี้เป็นการบอกกลางร้าย เนื่องจากไม่ใช่สิ่งปกติที่รูปปั้นขนาดใหญ่ และมีน้ำหนักมากถึงหนึ่งตันจะ โคนตกลงมาได้ง่าย ดังนั้นการที่ผู้สื่อข่าวนำส่วนขยาย “...A One-Tonne Statue of Mae Phra Thoranee...” มาใช้ จึงสามารถสร้างความรู้สึกอึ้งระย้ใจให้กับผู้อ่าน และทำให้ผู้อ่านจินตนาการภาพของเหตุการณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่หากตัดส่วนขยาย “...A One-Tonne Statue of Mae Phra Thoranee...” ออก ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็เป็นเพียงภาพเหตุการณ์ธรรมดา ที่ไม่มีสีสัน และไม่สร้างภาพให้กับผู้อ่าน “The Democrat Party’s symbol was dropped while being removed...”

การศึกษาภาษากับมูมมอในการนำเสนอข่าวการเมือง เป็นการศึกษาการใช้ภาษาของสื่อมวลชน “หนังสือพิมพ์” ในการนำภาษามาเป็นเครื่องมือสร้างภาพในมูมมอด้านลบ (Negative Point of View) ของเหตุการณ์ที่นำมาเสนอ เนื่องจากภาษามีได้มีบทบาทหน้าที่เพียงแค่สื่อความหมายจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารเท่านั้น แต่ภาษายังมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและทัศนคติของผู้รับสาร ทั้งยังก่อให้เกิดความสับสนในการทำให้เกิดภาพความเป็นจริงในเชิงบวก หรือความเป็นจริงในเชิงลบต่อเหตุการณ์ ดังที่ Fiske (1994 อ้างถึงใน McGregor, 2003) กล่าวว่า ความหมายของภาษาไม่มีลักษณะเฉพาะที่แน่นอนตายตัว “Our Words are Never Neutral.” ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา ที่ผู้สื่อข่าวนำมาใช้เขียนพาดหัวข่าว หัวข่าวย่อย และบทนำในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทย เพื่อแสดงภาพมูมมอด้านลบในข่าวการเมือง รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้ กลวิธีทางภาษาที่หนังสือพิมพ์ The Bangkok Post และหนังสือพิมพ์ The Nation ใช้ในการนำเสนอข่าวการเมืองในมูมมอด้านลบ จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาทฤษฎี จากงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางการวิเคราะห์ภาษาในมูมมอด้านลบ ยังไม่พบว่ามีผู้ศึกษางานด้านนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมแนวคิดของ

นักการศึกษา มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเพื่อวิเคราะห์ภาษาที่สร้างให้เกิดความเป็นจริงในมุมมองด้านลบ จากข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์ The Bangkok Post และ The Nation ตามแนวคิดการวิเคราะห์ภาษาของ Fairclough: Critical Discourse Analysis (CDA)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา ที่ใช้ในการนำเสนอข่าวการเมือง ที่แสดงมุมมองด้านลบ จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย ตามกรอบแนวคิดวิเคราะห์การใช้ภาษาสร้างภาพในมุมมองด้านลบ
2. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของกลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการเมืองในมุมมองด้านลบ ระหว่างหนังสือพิมพ์ The Bangkok Post กับ The Nation

คำถามในการวิจัย

1. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ The Bangkok Post และ The Nation ใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบใดบ้างในการนำเสนอข่าวการเมืองเพื่อให้เกิดภาพในมุมมองด้านลบ
2. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย คือ หนังสือพิมพ์ The Bangkok Post และ The Nation มีสัดส่วนการใช้กลวิธีทางภาษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ในการนำเสนอข่าวการเมืองในมุมมองด้านลบ

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาภาษาระดับปริจเฉท (Discourse) ในหนังสือพิมพ์ The Bangkok Post และ The Nation เฉพาะพาดหัวข่าว (Headline) หัวข่าวย่อย (Sub-Headline) และ บทนำ (Lead) จากข่าวการเมืองหน้าแรกของหนังสือพิมพ์
2. ศึกษาเฉพาะกลวิธีทางภาษาตามที่กำหนดเป็นกรอบการวิเคราะห์ ในการนำเสนอข่าวการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรูปภาษา เช่น การใช้โครงสร้างประโยค Passive Voice ในการเน้นผู้ถูกกระทำมากกว่าผู้กระทำ
3. ศึกษาเฉพาะข่าวการเมืองในช่วงที่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือ ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งเป็นวันแรกของการเข้ารับตำแหน่ง และเป็นวันแรกที่ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูล ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2546 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมารวบรวม และเริ่มขั้นตอนการวิจัย

4. เกณฑ์การวิเคราะห์ เป็นเกณฑ์ที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้า รวบรวม แล้วนำมาสรุปเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ อันประกอบด้วย

4.1 กลวิธีการเน้นผู้ถูกกระทำ มากกว่า ผู้กระทำ ในโครงสร้างประโยค Passive Voice (Fairclough, 1989)

4.2 กลวิธีการสร้างภาพ หรือเน้นการกระทำ ด้วยการ ใช้ Non-Finite Verbs: Present หรือ Past Participle, Gerund, Infinitive with to (Trew, 1979)

4.3 กลวิธีการให้สมญานาม Title Name (Simpson, 1993)

4.4 กลวิธีการเลือกใช้คำสรรพนาม Pronoun (Huckin, 1997)

4.5 กลวิธีการสร้างลีลาด้วยการใช้คำคุณศัพท์ Adjective ขยาย Noun หรือ Adverb ขยาย Verb (Huckin, 1997)

4.6 กลวิธีการเลือกใช้คำกริยา Verb (Simple Predicate) เพื่อแสดงให้เห็นอาการกระทำในเชิงลบ (บุญเลิศ ช่างใหญ่, 2545)

นิยามศัพท์เฉพาะ

มุมมอง (Point of View) ลักษณะแง่มุมภาษา หรือทัศนคติของผู้สื่อข่าวในการนำเสนอข่าว ซึ่งอาจมองจากสายตาของผู้อยู่ในใกล้ชิดเหตุการณ์หรืออาจมองจากสายตาของคนที่อยู่วงนอก แล้วนำมาเล่าถ่ายทอดไปสู่ผู้อ่าน ทั้งนี้หากผู้สื่อข่าวมีมุมมองในการเล่าเรื่องแตกต่าง ก็จะส่งผลให้ข่าวที่นำมาเสนอมีกวิธีการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกัน (เพลินตา, 2538)

มุมมองด้านลบ (Negative Point of View) ทัศนคติ หรือแนวความคิดที่ผู้สื่อข่าวใช้ในการนำเสนอข่าวเพื่อให้ผู้บริโภครู้สึกว่าตีความหมายของข่าวไปในด้านที่เลวร้าย หรือด้านลบ (สมหมาย ปาริจฉัตต์, 2539)

ข่าวการเมือง (Political News) ข่าวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมความเคลื่อนไหวทางด้านการบริหารของรัฐบาล รัฐสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งในแง่ นโยบาย การบริหาร ในระดับประเทศ และการปกครองท้องถิ่น (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ, 2545)

ข่าวการเมืองด้านลบ (Negative News) ข่าวที่กล่าวถึงสถาบันหรือบุคคลทางการเมือง ในลักษณะที่แสดงให้เห็นความชั่วร้าย ความขัดแย้ง ความพยายามช่วงชิง เหตุการณ์ที่สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือผลที่เกิดขึ้นในทางเลวร้าย (เสถียร เขยประทับ, 2539)

การสร้างความหมาย (Meaning Construction) การเลือกสรรถ้อยคำ หรือภาษา เพื่อมุ่งให้ความหมายกับสิ่งหนึ่ง โดยมีกระบวนการสร้างความหมายอยู่ 2 ชนิดคือ การสร้างความหมายนัยตรงเป็นกระบวนการสร้างความหมายในขั้นแรก และการสร้างความหมายนัยประหวัด

เป็นกระบวนการสร้างความหมายที่ผสมผสานขึ้นจากความเชื่อที่ยึดติดกันมากับสังคม (งานวิจัยศรี, 2527)

คำสร้างภาพ (Figurative Language) คำหรือกลุ่มคำที่นักหนังสือพิมพ์ใช้เขียนข่าวเพื่อแสดงให้เห็นอาการ เกิดภาพที่เป็นรูปธรรมขึ้นในจิตใจ ตามหมวดหมู่ของคำ (บุญเลิศ ช้างใหญ่, 2545)

ปริเฉท (Discourse) วิธีการต่าง ๆ ในการกำหนดพื้นที่ความรู้และวิถีปฏิบัติในสังคม ซึ่งให้ความสำคัญแก่การศึกษาหน้าที่ของรูปภาษา ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาในด้วบท กระบวนการตีความ และกระบวนการให้ความหมาย (กฤษดาพรรณ หงส์คารมภ์, 2542)

วาทกรรม (Discourse) วาทกรรม เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า Discourse เช่นเดียวกับ ปริเฉท แต่เกิดจากการศึกษา Discourse ในแง่มุมที่ต่างกัน ปริเฉทเน้นการศึกษารูปแสดงทาง ภาษา ส่วนวาทกรรมเน้นการศึกษาภาษาที่เกิดขึ้นในสังคม (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร, 2545)

พาดหัวข่าว (Headline) บทคัดย่อของบทนำ บอกจุดสำคัญของข่าว ทำหน้าที่สร้าง และดึงดูดความสนใจเบื้องต้น (อุทุมพร มีเจริญ และคณะ, 2541)

พาดหัวข่าวรอง (Sub-Headline) ส่วนที่สอง ของข่าวเด่นในแต่ละข่าวของ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ที่ช่วยขยายความพาดหัวข่าวให้ชัดเจนขึ้น (สุทิน พูลสวัสดิ์, 2545)

บทนำ (Lead) บทสรุปย่อของเนื้อหาข่าวทั้งหมดที่เป็นสาระสำคัญให้ผู้อ่าน (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2540)

บริบท (Context) ข้อความสื่อสารที่เกิดขึ้นในสังคมใดสังคมหนึ่ง หรือข้อความแวดล้อม ที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำบางคำ หรือวลีบางวลีในการใช้ภาษา รวมทั้งความรู้ที่เป็นภูมิหลัง ซึ่งทำให้เข้าใจข้อความที่สื่อสารได้

อุดมการณ์ (Ideology) เป็นระบบความเชื่อร่วมกันของกลุ่มคนในสังคม เช่นการเหยียดผิว (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร, 2545)

ภาษามาตรฐาน (Standard Language) ภาษาที่ใช้เพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ประกอบด้วย โครงสร้างทางไวยากรณ์ ที่ถูกต้องตามหลักการเขียน และการใช้คำที่สุภาพเหมาะสม หลีกเลี่ยงการใช้คำแสดง คำคะนอง ฯลฯ (บุญเลิศ ช้างใหญ่, 2545)

ภาษาหนังสือพิมพ์ (Newspaper Language) ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะวิชาชีพหนังสือพิมพ์ มีการเลือกใช้คำที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน โครงสร้างทางไวยากรณ์ มีสองลักษณะคือ เขียน ถูกต้องตามหลักการเขียน และเขียนไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน (บุญเลิศ ช้างใหญ่, 2545)

ภาษา (Language) ในงานวิจัยฉบับนี้หมายถึงกลวิธีที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการนำเสนอข่าว การเมือง

Passive Voice กลวิธีการเน้นผู้ถูกกระทำมากกว่าผู้กระทำ หรือที่เรียกว่า “กรรมวาจก”

Present Participle กลวิธีการใช้คำกริยาเติม -ing เพื่อนำมาใช้เป็นกึ่งคำกริยา หรือกึ่งคำคุณศัพท์

Past Participle กลวิธีการใช้คำกริยาเติม -ed เพื่อนำมาใช้เป็นกึ่งคำกริยา หรือกึ่งคำคุณศัพท์

Gerund กลวิธีการใช้คำกริยาเติม -ing เพื่อนำมาใช้กึ่งคำกริยา หรือกึ่งคำนาม “Verbal Noun”

Infinitive with to กลวิธีการใช้คำกริยา Verb ที่มี to นำหน้า เพื่อทำหน้าที่ประกอบหรือขยายคำนาม Noun, และ คำกริยาแท้ Verb (Finite-Verb)

Pronoun กลวิธีการใช้คำสรรพนาม เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

Title Name กลวิธีการใช้คำนำหน้าชื่อคน คำสมญานาม การเรียกชื่อเล่น และการเรียกด้วยตำแหน่ง

Adjective กลวิธีการสร้างสีสันด้วยการใช้คำคุณศัพท์เพื่อสร้างภาพในมุมมองด้านลบให้ชัดเจน

Adverb กลวิธีการสร้างสีสันด้วยการใช้คำวิเศษณ์เพื่อสร้างภาพในมุมมองด้านลบให้ชัดเจน

Verb กลวิธีการเลือกใช้คำกริยา Verb เพื่อแสดงให้เห็นอาการกระทำในด้านลบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริโภคข่าวเกิดความตระหนักในการใช้ภาษาเพื่อสร้างภาพในมุมมองด้านลบของผู้สื่อข่าว และมีวิจารณญาณในการอ่านวิเคราะห์ข้อเท็จจริงในข่าวที่สื่อมวลชนนำเสนอ
2. เพื่อให้ผู้บริโภคข่าว ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ หรือผู้สนใจ มีความเข้าใจกลวิธีการใช้ภาษาในการนำเสนอข่าวเชิงลบของนักหนังสือพิมพ์
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาข่าวประเภทอื่น ๆ